

Slůvko P. Jana Macha

Je to už asi rok, co jsem stál před oltářem a říkal si: „Tak, a teď mě slyší celá republika.“ Přiznávám, že se mi tehdy rozklepala kolena a hlas se mi trochu začal třást.

Jak to vlastně přišlo, že se začaly přenášet mše svaté z Kostelce na Hané? Mezi mnohými telefonáty, které člověk musí na faře denně vyřídít, se v březnu loňského roku objevil také jeden, v němž mě nějaká paní přemlouvala, abych si pořídil ADSL telefonní linku. Trpělivě jsem ji vyslechl a zeptal se, proč bych měl tento krok udělat. „No, mohl byste mít internet a taky byste podpořil Radio Proglas.“ „Dobrý reklamní trik,“ pomyslel jsem si. Paní jsem ubezpečil, že internet už mám, a jestli chce P. Holík, abych podpořil Proglas, ať mi zavolá. Tím náš rozhovor skončil. P. Holík samozřejmě nevolal, což mě uklidnilo, a měl jsem dobrý pocit, že jsem odolal úkladům reklamního nepřitele a ušetřil farnosti peníze. Myslel jsem si, že tím celá událost pro mne skončila, ale nebyla to pravda.

Kolikrát se mi při modlitbě znovu a znovu vkrádala do myšlenek poslední věta rozhovoru: „...a podpořil byste Radio Proglas.“ „Ale vždyť já Proglas podporuji, dokonce i nějaké peníze tam posílám, tak proč se mi to pořád vrací?“ Po několika týdnech jsem to nevydržel a otcí Martinovi zavolaal sám. Ubezpečil mě, že o reklamní trik nešlo, protože hledají nějakou možnost přenášet mše svaté i odjinud než z Brna. „No, to jsem si pěkně naběhl,“ pomyslel jsem si. Při otázce, jestli by to mohlo být případně z našeho kostela, jsem se neodvážil mocnému řediteli křesťanských médií vůbec odporovat a v skrytu duše doufal, že tohle přece Pán Bůh nemůže myslet

vážně. Nicméně jsme se dohodli, že se k nám přijdou podívat technici a posoudí situaci.

Objevili se velmi brzy. Chodili jsme po kostele, zvažovali různé možnosti, ale vypadalo to bledě. Problémem byl přenos signálu z kostela na faru. Už jsem si v duchu říkal, že to všechno dobře dopadlo, když tu se hlavní technik Vláďa Kintr zadíval na věž a řekl: „A co kdybychom to přenesli tím internetem?“ „No, jestli myslíte, že to půjde,“ namítal jsem chabě, ale bylo mi jasné, že nebezpečí rádiové popularity není zdaleka zažehnáno. Technici odjeli s tím, že se ještě ozvou.

Další dva týdny jsem se dohadoval s Pánem Ježíšem před svatostánkem, aby pokud možno upustil od svého podivuhodného nápadu. Navrhoval jsem mu různá řešení, ale Pán Ježíš vytrvale odpovídal mučivými slovy evangelisty sv. Lukáše 12, 3. Nakonec mne „dorazil“ ujištěním, ať se nebojím, že se budu i farnici více snažit ve čtení

a zpěvu, když to půjde do rozhlasu. Pod tíhou takových „Božích“ argumentů jsem musel kapitulovat i já. Asi bych nebyl dobrým farářem, kdybych Bohu rozmlouval jeho Věčný plán spásy.

I přes různé obtíže s výpadky ve vysílání či poletujícími datly v kostele to bude už rok, co patříte ke „vzdálenějším“ kosteleckým farníkům. Mám z toho radost. Vždycky si představuji, jak sedíte v některé té volné lavici spolu s námi. Mrzí mě, že někdy zapomeneme ohlásit písničku (neděláme to schválně) nebo že kázu příliš dlouho, ale jinak to neumím. S reklamací se proto obraťte na Pána Ježíše, který za to všechno může.

Boží požehnání vám všem při každé „rádiové“ mši svaté vyprošuje a posílá

P. Jan Mach

Na provoz Radia Proglas můžete přispět jakoukoli částkou na následující účty:

Radio Proglas s. r. o.: 4200042422/6800

Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

Jako variabilní symbol uveďte své číslo člena Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Děkujeme!

Novinky

► Kdo byl zvědav na nové malé člověky do našich rodin, nebude zklamán: Petr Polehla ze studia Vojtěch má od Vánoc novou dcerušku, dali jí jméno Anežka. Polehlovi považují své tři děti za vzácný dar, kterého není nikdy dost.

► Křtiny Michaely Immaculaty Habáňové proběhly v Rájci za hojné účasti lidu proglasového a ostré zimní fujavice za okny kostela i za okénky

Radek, Helena a Michalka Habáňovi

roubené chalupy, kde se odehrávalo následné společenské veselí. Ale pozor: Zaujalo mě, že Radek odmítl převzít, natož pak s kamarády vypít darovanou láhev vína, ačkoliv to bylo víno dobré a pocházelo z habánských sklepů. Vzpomněla jsem si na „Krucíátu osvobození člověka“, iniciativu, která vznikla na popud papeže Jana Pavla II. Dovolím si tedy pro své i vaše poučení uveřejnit úryvky z Krucíáty osvobození na jiném místě našeho zpravodaje.

► V dohledné době pak očekáváme narození dalších tří miminek, však uslyšíte.

Koho zajímají noví velcí člověkové v našem společenství, dočká se též:

► Staronovou pracovníci olomouckého studia Radim Markétu Šindelářovou jste už pravděpodobně ve vysílání zaznamenali. Vrátila se k nám po delším pobytu v Británii plna čerstvých sil a dobrých nápadů a převzala za Radima plnou zodpovědnost.

► V Radimovi nyní působí na menší úvazek ještě absolvent laické teologie Jaroslav Franc (vypo-

máhá především ve zpravodajství) a Radka Rozkocová, která končí studium hudební vědy. Slyšet ji můžete především v pozvánkách a pořadech z regionu. Technik Ondra Miklas byl odvolán na práci pro rodinou firmu.

► Z brněnské redakce odešel po třech letech Karel Gamba (zvolil dráhu pedagoga), počítáme však s externí spoluprací, například při natáčení knihovniček Proglasu. Jeho místo zaujal absolvent Filozofické fakulty Masarykovy univerzity Zdeněk Drštka. Tento mladý muž se kromě mnoha jiných úkolů zabývá i organizováním nedělní modlitby rodin. Dovolte mi – tentokrát jeho jménem – znovu poprosit: Kdo máte děti příslušného věku a nebojíte se mikrofonu, přihlaste se u Zdeňka. Jeho úkol bývá někdy velmi nesnadný, protože ochotných rodičovských párů s dětmi se nám stále nedostává.

► Mezi techniky nastal v uplynulém půlroce rovněž pohyb. Naši čerstvou silou je Martin Rýznar, muž dvojího řemesla. Ač velmi mlád, dovede nejen zvučit naše pořady, nýbrž i točit pěkné filmy, jak se před časem mohli přesvědčit i diváci jednoho z Křesťanských magazínů z Ostravy. Uvidíme, zda nám jej časem nebude chtít přebrat televize NOE!

► P. Martin sedí nyní na několika židlích, převážně však za volantem, neboť je nucen v zájmu křesťanského vysílání všeho druhu brousit republikou křížem krážem a zařizovat, projednávat,

vysvětlovat a přednášet. Nedávno celý unavený zapomněl vypnout na noc světla svého vozu, vybil si baterku a velkou část plánované cesty jsme jej pak museli roztlačovat, našťastí ne až do Prahy.

► Na závěr něco malebného: Dáma v lišku! Magdu Hauserovou popadla panská pýcha: omrzelo ji chodit ke kadeřnici a rozhodla se vlast-

noručně pečovat o svůj účes. Navštívila drogerii a prodavač jí s úlisným úsměvem vnutil tubu úžasného regeneračního preparátu. (Novinka, madam!) Po domácí aplikaci se však naše přítelkyně změnila v cizího, ohnivě ryšavého vampa, kterého ani vlastní děti nepoznaly, a při pohledu do zrcadla se nepoznala ani samotná Magda. A co víc: málem jsme ji nepoznali ani my v Proglasu. Naštěstí jsme zvyklí identifikovat se podle hlasu a ten zůstal Magdě nezměněn. Tak na slyšenou!

Marie Blažková

Květnová vzpomínka

Je u nás v Čechách jaro zelené a květen, měsíc tvůj, nade vše nejkrásnější, Maria Panno – šeptám si také já s Karlem Tomanem, když procházím bílou, růžovou a zelenou, šťavnatou krajinou. Do beskydských luk vybíhají rozkvetlé třešně jako nevěsty. Na kraj lesa, k lískám a ke včelínku, je sadil můj dědeček. Když chořoval na Hostýn na pouť k Panně Marii, poslední úsek cesty, po schodech k bazilice, urazil na kolenou. Byl to ten z mých dědečků, který se vrátil na jaře 1945 z vězení (nacisté ho zatkli za spolupráci s partyzány) zesláblý a vyhublý, ale živý. Jen o vlasek unikl poslednímu transportu do Mauthausenu. Když se na konci války vracel z brněnského vězení, jel několik dní, nasedal do nákladních vlaků a přespával u příbuzných.

Má maminka, tehdy šestiletá, vzpomíná, že svého tatínka nepoznala, když přišel do kuchyně v cizím oblečení, zarostlý a pohublý. Moji tetu dědeček hned poslal pro babičku, která byla na návštěvě u příbuzných. V rodině se vypráví, že babička nosící pod srdcem nejmladšího syna tenkrát vůbec nemohla dojít – tak jí nohy ztěžkly. Jaká to asi byla najednou úleva, jaké musela cítit štěstí, vděčnost a lásku. Anna a Anto-

Karel Toman: Májová pobožnost

*Je u nás v Čechách jaro zelené
a květen, měsíc tvůj, nade vše nejkrásnější,
Maria Panno.*

*Ne libanonské cedry studené
a upjaté, květ sám jsou sladké stromy zdejší
v zeleni plaché*

*a voní k chvále tvé a zpívají
od šera jitřního až do nočního tmění,
Maria Panno.*

*A stromů vrcholy se kývají,
květ s květem líbá se v tajemném proměnění,
noc dýše chladem.
Tvá sestra Venuše jde mezi nás
a s námi modlí se tvé věčné litanie,
Maria Panno.*

*Jen hvězdy plát nech, všechna světla zhas,
nech milost pršet, ať se nám v srdce lije,
Maria Panno!*

nín pak spolu prožili ještě pětadvacet jistě někdy náročných, ale i velmi šťastných roků. Po letech se dědeček světil, jak se v nejtěžších chvílích v prostorách Kounicových kolejí, které se staly policejní věznicí brněnského gestapa, modlivali se spolu vězni růženec. *Maria Panno.*

Renata Bělunková

O televizi NOE aneb Ani křesťané nezahálejí

Projekt, o kterém zde stručně píšeme, má s Proglasem mnoho společného...

Jednu spojující myšlenku bychom ale přece rádi vyzdvihli. Totiž skutečnost, kterou otec Tišek, spolustrůjce ideje Proglasu a „stavitel“ Střediska Radost pojmenoval stručně: *Dělej, co nikdo nedělá*. Ne, že bychom si museli vymýšlet a pak nutit druhé do spolupráce, ale každá doba má své příležitosti a znaky, podle kterých se ty příležitosti dají rozpoznat.

Skvělá možnost začít přispívat dobrými pořady a zprávami do veřejnoprávního rozhlasu se otevřela po roce 1989. Možnost provozovat samostatné elektronické médium, tedy rádio, které vytvářejí křesťané, po jistém úsilí vznikla v naší zemi v roce 1995. Mnoho lidí mělo představy, jak se svobodou naložit, v čem starém pokračovat, co opustit, co nového začít. Mnoho lidí dobré vůle tedy přiložilo ruku k dílu Proglasu. Ten nedávno započal už druhé desetiletí svého života. „Kouzelné slovo“ digitalizace ovšem nyní poprvé v historii činí dostupným provozování samostatné televizní stanice. Protože mnozí dobří lidé nezaháleli a sledovali dění a také se za to modlili, je to tady: Od Velikonoc 2006 pro vás chce vysílat samostatný televizní program, který nese jméno televize NOE.

Víte, proč?

- Protože si myslíme, že je to dobré
- protože to nové technologie umožňují
- protože chceme s vámi, pro vás vypovídat pozitivně o světě, o Stvořiteli
- protože se nám zdá, že jsou i mezi námi lidé opuštění, kteří takto nemusí být úplně sami
- protože jsou mezi námi mnozí opomíjení, o kterých se mnoho neví – a vědět se může a má
- protože mnozí lidé, kteří něco umějí, učí se, zkouší, se do „velkých televizí“, dostanou obtížně
- protože televize sice může být zlá panovnice, ale může být i dobrá služebnice – a taková k životu patří.

Vysílání zahájíme, dá-li Bůh, 10. května 2006; nejprve ze satelitu Astra 3A v systému DVB-S, vzápětí bude podle zájmu a možností zařazeno do nabídky různých provozovatelů televizních kabelových rozvodů. Postupně plánujeme také vysílání prostřednictvím internetu. Licenční řízení DVB-T bylo ukončeno. TV NOE mezi licencovanými není, snad to tak má být. Začít skromně, pozvolna, se střídavými plány.

Financování nekomerční televize bude zhruba ze 2/3 prostřednictvím dobrovolných příspěvků, z 1/3 pak ze sponzorských vzkazů; to je příležitost pro živnostníky, podnikatele a firmy. Také chceme využít různých grantů a podpor.

Vysílání nebude kódováno, lze tedy přijímat nejjednodušším přijímačem DVB-S typu FTA (Free to air). Na stejné družici jsou i programy Českého rozhlasu, Slovenského rozhlasu, slovenské rádio

Chcete TV NOE podpořit?

Pokud ano, můžete se připojit:

- modlitbou a dobrým slovem
- finančním darem podle možností soukromé osoby)
- sponzorstvím a partnerskou spoluprací (živnostníci a právnické osoby)
- členstvím v Klubu přátel Telepace a TV NOE (jednotlivci i rodiny) dobrovolnou spoluprací

Lumen, Rádio 7 (TWR), Proglas; jsou zde české i slovenské televizní veřejnoprávní programy, ty jsou ovšem kódovány. Pokud si však pořídíte dražší satelitní přijímač s dekódovací kartou, i tyto programy můžete přijímat zdarma.

Pro potřeby vysílání byla zřízena nezisková společnost Telepace s.r.o., která je držitelem licence DVB-S. Svými dary mohou pomáhat přímo jednotlivci, pro získávání prostředků byl také zřízen Nadační fond Telepace.

Číslo konta Telepace s.r.o., na které lze přispívat též odpočitatelně od základu daně, je u KB Ostrava číslo účtu: 35-4656670267/0100.

Členové Klubu přátel Proglasu mají pro Klub přátel Telepace a TV NOE – pokud projeví zájem – rezervováno číslo totožné. Tímto tedy srdečně zveme mezi přátele televize...

Chcete TV NOE kontaktovat?

telefon: **596 112 328**

e-mail: **info@tvnoe.cz**

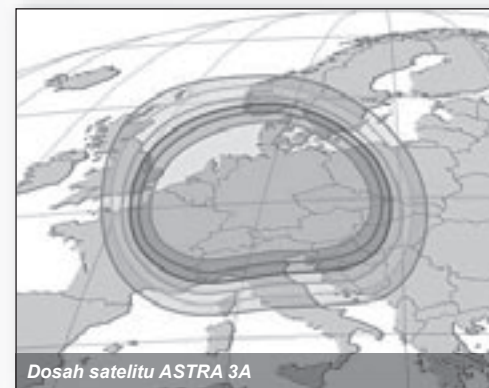
internet: **www.telepace.cz, www.tvnoe.cz**

A vás mladší vybízíme: Máte někdy chuť dělat dobré věci pro lidi? Máme jeden jasný tip: Učte se na školách být dobrými ekonomy, tlumočníky, kameramany, režiséry, moderátory... Vše využijete!

o. Martin Holík a o. Leoš Ryška

K satelitnímu příjmu TV NOE je potřeba parabolická anténa, která slouží i našim posluchačům k příjmu Proglasu na celém území ČR.

Dosah satelitu ASTRA 3A

Technické údaje:

Družice: ASTRA 3A

Pozice: 23,5° východně

Transpondér: G2

Kmitočet: 12,525 GHz

Datový tok: 27,5 MSps

Polarizace: V

FEC: 3/4

Nekódováno (příjem FTA)

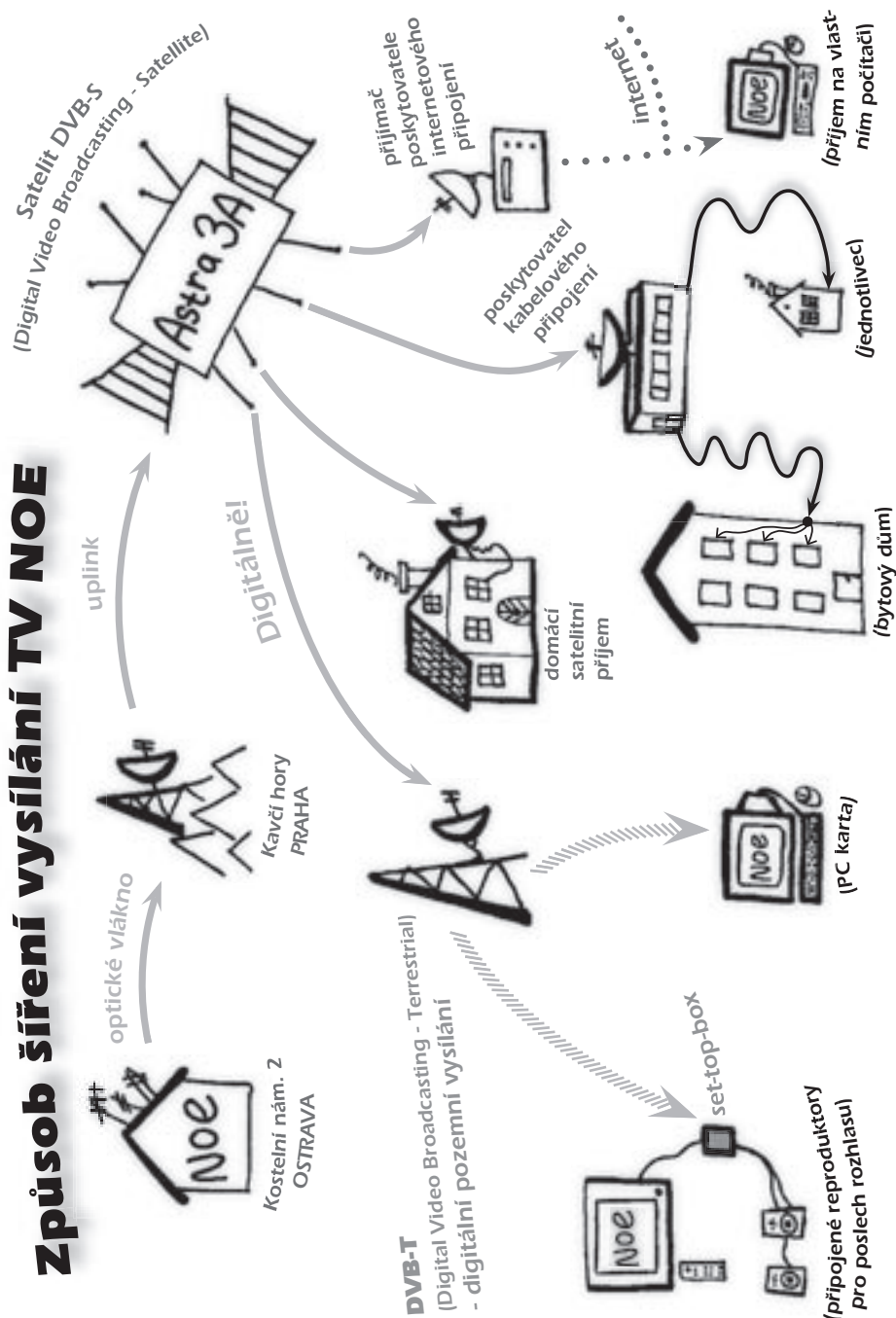
Parabola: od 60 cm

P. Leoš Ryška na konferenci o digitalizaci

Kromě konta Telepace s.r.o. lze darovat příspěvek na **konto Nadačního fondu TELEPACE:**
bankovní spojení: Komerční banka, a.s. Nádražní 153, 702 00 Ostrava,
číslo účtu: 35-39365702070100

Způsob šíření vysílání TV NOE

Pozvánka na pouť

Lidé okolo Proglasu si už roky s měsícem májem spojují **pouť na Svatý Hostýn**. Za deset let fungování rádia jsme zelené louky kolem Baziliky Nanebevzetí Panny Marie zažili poseté pomněnkami i pocukrované sněhem; procházeli jsme se tam v rozevlátých letních šatech i drkotali zimou v čepicích a pod deštníky. Slavný rok byl, když si na Hostýně moderátor Radek Habáň bral svou Helenku a informací o svatbě se jim před ostatními podařilo do poslední chvíle utajit.

Ať už se ke kostelu necháváme vyvézt autobusem či autem, ať už cestujeme vlakem a alespoň část cesty putujeme pěšky, jde o vzácné setkání lidí s Bohem a lidí mezi sebou.

Pouť Proglasu se koná jako každý rok o 7. neděli velikonoční, ta letos připadá na **28. květen**. Účast tentokrát přislíbil olomoucký světící biskup Josef Hrdlička; při mši svaté od 10:10 bude na pódiu před bazilikou zpívat chrámový sbor z farnosti Brno-Židenice. Na Svatém Hostýně se uvidíte s pracovníky Studia Telepace Ostrava; v době konání pouti – jak pevně doufáme – už bude v plném satelitním provozu první křesťanská televize, Tv NOE. Představíme vám nové tváře, chystáme pestrý program – putujte s námi.

**Letos se pouť koná v neděli
28. května – putujte s námi.**

Renata Bělunková

Data do kalendáře

- 28. května 2006** – pouť Radia Proglas na Svatém Hostýně ve spolupráci s Telepace Ostrava
- 10. června 2006** – den otevřených dveří
- v srpnu 2006** – vychází Zpravodaj 35
- v říjnu 2006** – vychází Zpravodaj 36
- 8. prosince 2006** – 11 let vysílání Proglasu

v lednu 2007 – Vlnění 2007 vychází v Brně

3. února 2007 – setkání Kaprů

13. ledna 2007 – farní ples v Uherském Brodě-Havřicích ve spolupráci s Proglasem.

Den otevřených dveří

Letos připravujeme setkání s vámi na sobotu 10. června 2006. Ještě jste to u nás neviděli?

Stále nás jen posloucháte a nevíte, jak se to stane, že nás slyšíte u sebe doma? Potom neváhejte a využijte pozvání na tento den k návštěvě Proglasu. Nebo jste u nás v Brně v rozhlasových studiích už byli? Nevadí, opět si můžete prohlédnout rozhlasové zákulisí, vidět ty, které znáte jen po hlase, podívat se, co zmůže technika a kdo a co všichni kolem vysílání dělají. I když prostředí, odkud naše/vaše rádio vysílá, už znáte – naplánujte si k nám opět cestu, rádi vás uvítáme!

Helena Horáková

Kalendář na rok 2007 je pro vás opět připraven v předstihu. Koupit si jej můžete u nás v rádiu nebo si o něj můžete napsat na adresu: *Nakladatelství křesťanské literatury Cesta, Náměstí Republiky 5, 614 00 Brno.*

Telefonujete nám, píšete nám! aneb Jak se zapojit do vysílání

Do telefonické rubriky *Vzkazy* se můžete zapojit v pondělí, úterý, čtvrtek a v pátek od 13:05, v neděli pak po 16. hodině. Tato čtvrt hodina je určena pro pozdravy, přání a předávání informací mezi vámi, posluchači. Rádi bychom připomněli, že *Vzkazy* neslouží k propagaci politických stran ani k politickým debatám; Proglas vám dává prostor k vyjádření názorů na politiku a společenské dění v jiných kontaktních pořadech (např. v *Noční lince*).

Ve středu od 13:05 a v sobotu od 14:30 si můžete podat inzerát v rámci *Tržiště*. Rubrika je určena pro telefonickou inzerci (nákup, prodej, dar) soukromých osob.

Telefonní čísla do vysílání:

Telefonní číslo do živého vysílání je:

543 217 242

Pro členy Klubu přátel našeho rádia:

800 132 132

Pokud budete v kontaktních pořadech vyzváni k posílání SMS, číslo je:

775 132 132

Tato čísla jsou funkční jen po ohlášení ve vysílání při vybraných pořadech.

Do redakce často docházejí balíčky s knihami, různými prozaickými texty i básněmi, které byste rádi slyšeli v našem vysílání. Občas dostáváme i kazety s hudbou či mluveným slovem či jiné zvukové nosiče. Jsme vděční vám všem, kteří se snažíte nám pomáhat a staráte se, aby naše pořady byly pestřejší a zajímavější. Rádi bychom vám podle možnosti vyhověli, někdy však narážíme na problémy. Nejčastější potíž je s autorskými nebo

překladatelskými právy, která omezují použití autorských děl ještě sedmdesát let po smrti autora či překladatele a dílo nelze vysílat bez výslovného souhlasu dědiců práv. Pokud nezískáme práva dohodou, bývá použití autorských děl dosti drahé. To je důvodem, proč například ve *Čtení na pokračování* některé knihy neuslyšíte.

Jiný problém může být v tom, že dílo není vhodné k rozhlasovému zpracování pro svou přílišnou délku, nízkou

kvalitu nebo problematické vyznění, někdy je psáno tak, že se hodí ke čtení, ne však k poslechu. Mnoho lidí zkouší psát básně či jiné texty, aby potěšili ostatní nebo vyjádřili své pocity nebo náboženské přesvědčení. Je to ušlechtilá záliba, také tyto písemné projevy se však málokdy hodí k rozhlasovému zpracování. Nestačí totiž jen dobrá vůle nebo chuť psát, důležitá je také určitá literární zkušenost a především talent. (Jeden muž zvolal silným hlasem: „Stačí zápal a talent se dostaví!“) Amatérské zvukové nahrávky mívají sníženou kvalitu zvuku, takže se málokdy hodí k reprodukci, velmi cenné jsou však pro nás ty, které srozumitelně zachycují hlasy významných a již zesnulých osobností. A jedna prosba na závěr: V žádném případě nám neposílejte nevyžádané originály, které nemáte doma zálohované. Může se stát, že se cestou poškodí nebo z nějakého důvodu nenajdou adresáta a Proglas nemůže nést zodpovědnost za případnou škodu. Stejně tak nám velmi pomůže, když nebudete nevyžádané rukopisy či jiné záсылky žádat zpět, ušetříte nám starost i poštovné. Věřte, že nejsme lenoši či nedbalí, pouze máme relativně málo sil a různých zásllek bývá opravdu hodně. A stále platí, že vítáme konkrétní postřehy a připomínky k pořadům i celkovému vyznění našeho vysílání, protože tato zpětná vazba nám velmi pomáhá v práci, kterou děláme pro vás i pro sebe rádi a s velkou chutí. Děkujeme.

Za redakci Marie Blažková a Renata Bělunková

Blahopřání na Proglasu

Jak to udělat, aby ta správná píseň doputovala ke správným uším? Mnohými oblíbený program složený z gratulací a písniček přinášíme na Proglasu v neděli od 14. hodiny a 30. minuty. Tento pořad pomáháte vytvářet pro vaše blízké vy sami, a proto vás prosíme o dodržování několika pravidel:

Text blahopřání **píšte čitelně** (na stroji, na počítači nebo hůlkovým písmem), nejlépe do formuláře, který je k dispozici v sekretariátu Proglasu nebo ke stažení na našich webových stránkách. Je potřeba uvést **jméno oslavence, stručný text blahopřání, jména gratulantů a konkrétní neděli** (datum), která je pro oslavence nejvhodnější k poslechu. **Není nutné uvádět** název konkrétní skladby, stačí, když napíšete **žánr**, který má oslavenec rád, pokusíme se pak vybrat to nejlepší z našeho archivu. Nezapomínejte připsat svůj **kontakt**, abychom případně mohli společně doladit podrobnosti kolem vysílání rozhlasové gratulace. Hodnotu blahopřání oceňte prosím sami, po odvyhlání si vám dovolíme zaslat složenku.

Redakční uzávěrka pro pořad Blahopřání je nově ve čtvrtek v poledne. Blíží informace získáte na **www.proglas.cz** či v sekretariátu rádia v pracovních dnech **od 8 do 17 hodin** na telefonním čísle **543 217 241**.

Renata Bělunková

Poděkování

V těchto dnech dostal „naš proglasový“ kostel svatého Augustina v Brně, ze kterého pravidelně přenášíme mše svaté, nové, kvalitní ozvučení. Proglas se na rekonstrukci mohl spolupodílet díky vašim darům. Je také možné vyjádřit vděčnost farníkům za přenosy tím, že přispějete na účet farnosti: Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, nám. Míru 7, 602 00 Brno, číslo účtu v České spořitelny: 1341650399/0800. Děkujeme!

Trapní rodiče

Máte nemožné rodiče? Stydíte se za ně? Stále vám do všeho mluví, poučují a mají trapné názory? Buďte trpěliví, dejte jim čas...

Když jsem byla malé dítě, měla jsem nejlepší rodiče na světě. Maminka měla nejkrásnější vlasy, nádherně voněla, nosila vkusné šaty – byla jsem na ni opravdu pyšná. Tak hezkou maminku jste ještě neviděli! A tatínek – ten byl nejchytřejší z celé fabriky, kde pracoval. V podstatě tam všechno stálo na něm. Nebyl sice ředitel, ale schopnostmi ředitele mnohonásobně převyšoval. A jaké měl svaly! Když byl nablízku, nemohlo se vám absolutně nic stát.

Nevím, co se vlastně stalo, ani nemohu přesně určit, kdy ta změna nastala, ale když mi bylo asi tak 12 let, rodiče se začali rapidně zhoršovat. Šlo to s nimi den ode dne s kopce. Snažila jsem se jim pomáhat. Vysvětlovala jsem jim, že jsou trapní, že takhle se žádní rodiče nechovají, ale nedali si říct. Maminka, která si vždy potrpěla na hezké oblečení, úplně ztratila soudnost. Styděla jsem se s ní vyjít na ulici. A táta? Ten inteligentní skoro ředitel velké fabriky plácal takové nesmysly, že se to ani nedalo poslouchat. A ty jeho věčné zákazy a rozkazy! Marně jsem se mu snažila vysvětlit, že vím sama nejlépe, co mám dělat. Nedal si říct. Byl neuvěřitelně tvrdohlavý, a tak jsem to vzdala. Nemělo to cenu, stejně za chvíli vypadnu z domu...

Pak jsem vypadla, vdala se a měla děti. Rodiče pomalu přicházeli k rozumu. Chvilí to ještě trvalo. Ty jejich zastaralé názory na výchovu dětí a sklony k poučování mě ještě stále dráždily, ale už se to dalo vydržet, zvláště když pohlídali vnoučata, odpustila jsem jim ledacos.

A dnes? Moje třináctiletá dcera je chudák. Má fakt nemožnou trapnou matku. Stydí se za mě, snaží se mi pomáhat, ale znáte to, starší člověk se mění pomalu...

Ale jedno vám povím: Já mám nejlepší rodiče na světě!

Magda Hauserová

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R)	13:20	Písničky časné odpolední
	út - Křesťan a svět (R)	13:50	Dnešek v kalendáři
	st - Oktáva (R)	14:00	Pozvánky
	čt - Duchovní vzdělávací pořad (R)	14:30	Třikrát z Proglasu
	pá - Všimli jsme si (R)	15:00	Zprávy
00:30	út - Noční bdění s folkem	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
	st - Noční bdění s jazzem a blues		po - Komentář týdne (R)
	čt - Noční bdění s etnickou hudbou		čt - Evropský magazín
01:00	Komorní hudba		(1. pá v měsíci a st + pá v postu Křížová cesta)
02:00	po - Vítejte, senioři (výběr)	15:25	Informace o pořadech
	út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)	15:40	Listárna (út, čt)
	st - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)	16:00	po - Do života
	čt - Radio Vatikán slovensky (R)		út - Barvínek
	pá - Duchovní vzdělávací pořad (R)		st - Rozhlasové městečko
02:30	Písně		čt - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)
03:00	po - Slyšte, lidé! (R)		pá - Všimli jsme si
	út - Jak se vám líbí (R)	16:45	pá - Týden v EU
	st - Do života (R)	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R)
	čt - Folklorní okénko (R)		út - Slyšte, lidé! (R)
	pá - Jak se vám líbí (R)		st - Folklorní okénko
04:00	Písničky před svítáním		čt - Hrajte, kapely!
04:45	Jitro s dechovkou		pá - Oktáva
05:00	Informace o pořadech	17:25	pá - A capella/Jazzový podvečer
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín	17:55	Myšlenka na den (R)
05:27	Myšlenka na den	18:00	po, st - Modlitba růžence
05:30	Vážná hudba		út, čt, pá - Mše svatá
05:42	Evangelium, Duchovní slovo	18:35	Hudební zastavení
06:00	Zprávy	18:45	Večerní ziváček
06:10	Ranní chvály	19:00	Zprávy
06:45	Ranní ziváček (po Proglasu - pís. zadání R)	19:15	Jak se vám líbí
07:00	Zprávy	20:00	Bible v liturgii
07:20	Putování po krajích	20:25	Duchovní hudba
07:45	Třikrát z Proglasu	20:45	Radio Vatikán
08:00	Zprávy a přehled tisku	21:05	Večerní chvály
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)	21:15	Křesťanské písně
09:00	Vážná hudba	21:30	Čtení na pokračování (R)
09:15	Vysílá TWR	22:00	po - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla
09:30	Dopoledne s Proglasem		út - Evropský magazín (R)
	po - Živý kraj (R)		st - Živý kraj
	út - Kafemlýnek		čt - Osobnost kraje
	st - Magdazín		pá - Pravoslavní
	čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví)	22:30	út, pá - Živý růženec
	pá - Knihovnička Proglasu (R)		st - Noční cukrárna
10:25	Informace o pořadech		čt - Křesťan a svět (R)
10:30	Vonička (út, čt dechovka)	22:40	po - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)
11:00	Zprávy	23:00	po - Noční linka
11:05	Čtení na pokračování		út, pá - Duchovní hudba
11:30	Písničky před polednem		čt - Písničky k usínání
11:57	Myšlenka na den (R)	23:50	Duchovní slovo
12:00	Polední modlitba	23:58	Půlnoční modlitba
12:05	Hudební siesta		
13:00	Zprávy		
13:05	Vzkazy (st - Tržiště)		

Programové schéma platí od 1. května 2006. Přehled pořadů najdete také na internetových stránkách: www.proglas.cz. Program uveřejňuje každý týden Katolický týdeník. Aktuální přehled pořadů zasíláme na objednávku e-mailem: redakce@proglas.cz. (R) – opakování (repríza) pořadu.

sobota

00:05	Jazz/blues
01:00	Magdazín (R)
02:00	Komorní hudba
03:00	Z archivu slovesných pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Informace o pořadech
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sobotní ráno
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
08:00	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvínek (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro děti a mládež
14:30	Tržiště - telefonická inzerce
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Hudební listování
17:00	Osobnost kraje (R)
17:30	Písničky pro příjemný podvečer
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Zprávy
18:20	Komentář týdne
18:30	Za lidovou písničkou
18:45	Večerní ziváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Do života (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písničky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Evropský magazín (R)
01:30	Zrcadlo týdne (R) + Komentář týdne (R)
02:00	Komorní hudba
02:30	Písně do tmy
03:00	Z archivu hudebních pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sváteční ráno
05:55	Informace o pořadech
06:00	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (R, česky a slovensky)
07:45	Vysílá TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglasu
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglasu - písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písničky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglasu - písemné zadání (R)
18:45	Večerní ziváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písničky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Zprávy přebíráme z ČRo 2 - Praha, kromě relací ve 13:00 a 19:00.

Folklor na našich vlnách

Na začátku února jsem rozeslala anketu těm, se kterými jsem v kontaktu přes internet. Ptala jsem se na zájem o folklor a informace z oblasti tradiční lidové kultury. Přišlo 183 odpovědí ze všech krajů, nejvíce z jihomoravského (48), moravskoslezského (26) a zlínského (20). S anketou jsem oslovila ty, kteří dostávají z redakce přehled pořadů, a ty, kterým posílám informace o folklorních pořadech. Ze všech došlých odpovědí se jenom 22 osob vůbec nezajímá o folklor, 29 se zajímá občas, 48 pasivně a 75 osob se věnuje folkloru aktivně. Folklorní pořady posloucháte spíš náhodně než pravidelně. Je zajímavé, že jen devět osob ze všech odpovědělo, že vůbec nestojí o informace o folklorních akcích. 120 osob je vyhledává, 44 osobám je to jedno. Nejvíce oceňujete pozvánky (94 odpovídajících), pak rozhovory s organizátory (86), reportáže po skončení akce (58) a až na posledním místě jsou telefonáty z akcí (jen 24). Bez ohledu na to, jestli se zajímáte nebo nezajímáte o folklor, rádi posloucháte informace o zvycích a obyčejích. Alespoň to vyšlo z uvedené ankety, kde kladně odpovědělo 148 osob; jen jeden posluchač odpověděl, že uvedené zprávy nechce. Poslední otázka se týkala informací o akcích organizací, které se zabývají tradiční lidovou kulturou. 75 % odpovídajících informace ve vysílání chce. Posluchači, kteří se aktivně zajímají o folklor, nejvíce stojí o informace o festivalech a folklorních souborech. Ti, kterým se folklor líbí a zajímají se jen občas, chtějí informace o muzeích a skanzenech a teprve až potom o festivalech. Anketa byla pro mě velkou inspirací. Věřím, že v našem vysílání najdete vždy informace, které hledáte.

A teď konkrétně. Proglas letos mediálně podporuje **Mezinárodní folklorní festival ve Strážnici**, který bude letos ve dnech 23.–26. června (www.nulk.cz). Dále pak **Folklorní sdružení České republiky** a s ním více než 50 festivalů, koncertů a dalších akcí (www.fos.cz) a **Vojenský umělecký soubor Ondráš** a s ním např. F scénu (22. 6.–22. 7. v Brně, www.vusondras.cz).

Věřím, že než se vám dostane do rukou tento Zpravodaj, bude na www.proglas.cz fungovat folklorní stránka s potřebnými informacemi a zajímavostmi. Slibuji to vám i sobě!

Helena Bízová, bizova@proglas.cz

Dopis nemocným

Drazí nemocní! Nedávno jsem prožila se svou maličkou neteří něco velice pěkného – a tak se s vámi o to podělím:

Bydlím ve druhém poschodí a okno mého pokoje vede na východ. Malá kuchyňka naproti přes předsíní je k otočená k západu. Jednoho rána jsme se s Kačenkou dívaly z mého pokoje na krásný východ slunce. Zahrada i stromy byly pokryty lehkou vrstvou sněhu a něžné sluneční paprsky proměnily každou sněhovou vločku v malou jiskřící perličku. Naproti v dálce vykukovala mezi domy stále se zvětšující zlatá sluneční koule a zářivého jiskření bylo stále víc. Maličká tleskala ručkama a já několikrát opakovala: „Dnes je krásný den!“

Druhého rána přiběhla Kačenka, právě když jsem byla v kuchyni... Hned jsme zase musely k oknu, ale tentokrát jsme neviděly nic pěkného. Bylo zamračeno a přšelo, po sněhu ani památky. Na ulicích velké kaluže. Silný vítr mával holými větvemi stromů a nikde ani človíčka. Řekla jsem: „Kačenko, dnes není krásný den.“ Na to maličká: „Pojď se se mnou podívat na druhou stranu. Tam je krásný den!“ Šly jsme do mého pokoje a opravdu: vysoko na nebi jsme viděly stříbrný bod letadla, který za sebou táhl nekonečně dlouhou, bílou stuhu. Stály jsme u okna a dívaly se dokud se v mracích neztratil i poslední záblesk onoho bílého pásu. Kačenčina tvář jen zářila. Plná radosti vítězně volala: „Vidiš, je dnes krásný den!“

Věříte, moji drazí, že ten den byl pro mě opravdu krásný?! Stále jsem před sebou viděla její zářící úsměv a v duchu si říkala, jak by bylo dobré, kdybychom i my dokázali, jako ti malí, vidět svět plný světla a dovedli se radovat z každé maličkosti.

Možná by stačilo, kdybychom se vždycky dokázali podívat na všechno i z druhé strany. Na svou nemoc, své bolesti, na lidi kolem nás, na své nejbližší. Možná bychom až zasli, co všechno by nám ten „pohled z druhé strany“ ukázal.

Vždyť přece bez Kristova utrpení by nebylo jeho slavného vzkříšení, bez jeho bolestné smrti na kříži by nebylo našeho vykoupení!

sestra Pavla (redakčně kráceno)

POMŮCKA: IBO, PARI	LICO- MĚRNOST	ZAČÁTEK TAJENKY	BÁZE DAT (ZKR.)	DOMÁCKY OLGA	MENŠÍ PLACHET- NICE	Ve vysílání rádií a televizí nám v brzké době svítá . . . (dokončení najdete v tajence)				
POVSTÁNÍ										
DLOUHÁ TYČ						LETIŠTĚ V MOSAMBII	OBYVATEL BASKICKA	AKVARIJNÍ RYBA	KONEC TAJENKY	2x SNIŽENÝ TÓN A
OLYMP. HRY (ANG. ZKR.)			ORIENTÁLNÍ POSTAVA KURZ 1:1							
JEDNOTKA INTENZIVNÍ PÉČE (ZKR.)				HLAVICE SLOUPU RUDNÁ ŽILA						
ÚTOK					KOLONIE VYRÁBĚT LÁTKU					
NAPO- MÍNAT						TERÉNNÍ BĚH DEZINF. PROSTR.				
MALÁ OLINA							CITOSL. BOLESTI POBÍDKA			KNIHA MAP
SNĚMOVNA NÁRODŮ (ZKR.)			DOMÁCKY KAREL JASNO- VIDEC					ZNAČKA VÁPNIKU EPOPEJ		
SEKNOUT				NADÁNÍ TYRANI						
	VELKÝ JEŠTĚR	INICIÁLY KOHÁKA UŠLECHT. ŽELEZA			ŠTIHLÝ STROM TAMTO					
TELEFO- NOVATI							SYMET- RÁLA			
ROZPOU- ŠTĚDLO							STROJ. TRAKTOR. STANICE (ZKR.)			
SLOVEN. „ŘEPA“										
SARMAT										
NETEŘE (KNIŽ.)										

Křížovku připravila redakce časopisu
ŠALAMOUNKY
Časopis křížovek, osmisměrek, kvízů a humoru s křesťanskou tematikou žádejte u svých knihkupců. Roční předplatné (90 Kč) lze objednat formou SMS na 731 625 614 (jmeno_prijmeni_adresa_PSC a pocet kusu).
www.sweb.cz/salamounky

Kruciáta osvobození člověka

vznikla z iniciativy kněze Františka Blachnického a s pomocí hnutí Světlo-Život jako odpověď na výzvu, kterou papež Jan Pavel II. adresoval Polákům na začátku svého pontifikátu: „Prosím, abyste odpořovali všemu, co ponižuje lidskou důstojnost a ničí skutečné hodnoty zdravé společnosti, co může ohrožovat její existenci a všeobecné dobro, co může umenšovat její vklad do společné pokladnice lidstva, křesťanských národů a Církve.“ Slavnostní vyhlášení Kruciáty (křížové výpravy) proběhlo 8. června 1979 v Novém Targu během první pouti Jana Pavla II. do Polska a s jeho pozhánáním.

Posláním Kruciáty je sloužit lidem k vysvobození ze závislostí, zvláště alkoholismu a také na lži a strachu. Má pomáhat překonávat všechno, co ohrožuje lidskou důstojnost a ničí mravní hodnoty, a současně propaguje životní styl postavený na pravdě, lásce a svobodě. Protože skutečné osvobození je možné jen v Ježíši Kristu a dokonává se mocí Jeho evangelia, základní cestou Kruciáty je:

1. evangelizovat, tj. hlásat s vírou a mocí Ježíše Krista, který osvobozuje člověka,
2. modlit se soukromě i společně,
3. postit se – přijmout úplnou abstinenci od alkoholu.

Tuto cestu ukázal sám Kristus apoštolům („Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem“ – Mt 17,21).

Abstinence od alkoholu je v Kruciátě zvláštní dar, přijatý dobrovolně, motivovaný láskou a odpovědností za druhého člověka. Znamená úplné a dobrovolné zřeknutí se alkoholu jako nápoje v jakékoli formě a množství (nikoli však jako součásti léků nebo při liturgických úkonech). Jedná se tedy o boj proti zlovyklu pít alkohol. Pro členy Kruciáty je abstinence:

- výrazem osobní svobody
- zadostiučiněním za hříchy alkoholismu
- výrazem lásky k lidem závislým, pro které je abstinence jedinou možností střízlivosti

- účinným prostředkem změny návyků
- způsobem práce na sobě a formováním charakteru
- důležitým preventivním a výchovným prostředkem
- znamením lásky k vlastnímu národu.

Heslem Kruciáty jsou slova: „Nebojte se!“, často vyslovená Kristem a také papežem Janem Pavlem II. Znakem Kruciáty je kříž, písmeno „M“, symbolizující Marii pod křížem, a malé písmeno „m“ – „my, kteří povstáváme na papežovo pozvání, abychom se sjednotili s Marií v odevzdání Kristu“ – na opačné straně kříže. Proto se Kruciáta osvobození člověka nazývá také dílem Neposkvrněné Matky církve. Hlavní patronkou Kruciáty je Panna Maria – vzor člověka zcela svobodného, nezištně odevzdaného Kristu. Dalším patronem je sv. Maxmilián Kolbe, který nás učí odevzdat se Neposkvrněné a darovat život za bratry.

Pro cestu Kruciáty osvobození člověka se člověk může rozhodnout na jeden rok (kandidát KOČ) nebo na dobu setrvání v KOČ (člen KOČ). Kandidát svůj úmysl potvrdí podepsáním deklarace KOČ a je zapsán do „Knihy činů osvobození“, která se nachází v každém centru KOČ. Základní formou působení KOČ je svědectví způsobu života jejích členů.

Dalšími formami činnosti jsou modlitebni a formační setkávání členů KOČ, organizace poutí s úmyslem pomoci v souvisejících problémech, organizace různých slavností bez alkoholu, osvětová práce mezi dětmi a mládeží a další aktivity.

K účasti ke Kruciátě jsou pozváni všichni lidé dobré vůle, kteří chtějí podat pomocnou ruku nesvobodným bratrům a sestrám, přemýšlejí o budoucnosti své rodiny a touží utvářet náš společný život v pravdě a křesťanské svobodě.

Marie Blažková

Kontaktní osoby KOČ v ČR:
P. RNDr. Jan Reilich OP, Husova 8,
Staré Město, 110 00 Praha 1
e-mail: jan@op.cz
Martina Kuchynková (Severočeský kraj)
e-mail: martina.kuchynkova@centrum.cz
P. Josef Goryl (Morava), e-mail: juzek@razdva.cz

Vzpomínky na Zlín

Není to tak dávno, co jsem běhal po lesních cestách a kudlovských kopcích z centra Zlína až k městskému krematoriu. Hezká vycházka. Ne že by mě objekt tiché vzpomínky nějak zvlášť přitahoval, ale o něco dále v oáze klidu se člověk dostane do jiného prostoru nadpřirozených úkazů.

Opravdu! Je to svět filmových ateliérů. Areál studií, laboratoří a dalších budov z červených cihel nechal otevřít známý továrník Baťa v roce 1936, letos tedy slaví jubileum. Za jednu z nadpřirozených událostí týkajících se tohoto podivuhodného místa považuji především skutečnost, že jsem zde dostudoval filmovou školu. Následně jsem nastoupil do Proglasu. Na město Zlín a s ním spojené jméno Baťa mám ale ještě jinou vzpomínku...

Jednoho krásného dne jsem se rozhodl rozšířit svůj pomyslný botník. Jako student mající hluboko do kapsy neměl jsem na to, abych kupoval levné věci. Zvolil jsem proto kompromis a vstoupil do nákupního střediska jedné zlínské obuvnické firmy. Obchod to byl na můj vkus celkem nobl, a tak mě i celkem příjemně překvapily lidové

ceny sortimentu. Brouzдал jsem bezradně mezi regály, ale v množství kvalitního zboží jsem si nějak nemohl vybrat. Co chvíli ke mně přistoupila pohledná dáma a tázala se na mé přání. Zřejmě jsem vypadal jako perspektivní zákazník, což mi sice zalichotilo, ale nijak výrazně to neovlivnilo mé rozhodnutí udělat nákup jinde. To jsem ovšem netušil nic o tajných metodách zdejší prodejny.

Byl jsem už na odchodu a absovoval jsem poslední metry eskalátoru, když v tom jsem si všiml, že se mezi jezdící schody srovnávající se pomalu do roviny zaklesla uvolněná tkanička jedné z mých bot. A držela! Nešla vyndat! V tu chvíli se mi promítl život před očima. Ve vteřině se mi vybavily všechny televizní reklamy vystihující podobnou situaci. Na šněrování nebyl čas, na vyzutí rovněž ne, nožik běžně po kapsách nenosím... Zbylo jen s hrůzou čekat, jak to dopadne, a v duchu jsem si představoval pohmožděné končetiny v zaseklém ozubí nemilosrdného stroje.

Dramaticky jsem se vypořádával z eskalátoru. Zůstal jsem celý! Tedy skoro. S cáry šňůrek u bot jsem zamířil k nejbližšímu pultu s tkaničkami. Zde už čekala vlídná paní prodavačka a tentokrát na její: „Přejete si?“ uslyšela zcela konkrétní odpověď. Vycházel jsem z obchodu a v záři nových tkaniček v ochozených polobotkách jako by se odrážel velký nápis nad vchodem prodejny. Od té doby si všímám, kdo další vychází z obuvnictví ve starých botách se značkovými tkaničkami.

Martin
„Přéma“ Rýznar

Kvalita pod povrchem

Znechutilo mě letošní předávání takzvaných Andělů, tedy Cen Akademie populární hudby. Hlasuji do nich sice každý rok, avšak ještě nikdy jsem neměl po přečtení jmen nominovaných takový pocit marnosti jako letos. Co na tom, že cenu pro nejlepší zpěvačku získala autorsky zajmává Lenka Dusilová, když vzápětí ocenění pro nejlepšího zpěváka převzal nemastný neslaný Petr Kolář za písně, které pro něj napsal Karel Svoboda? Členy Akademie jsou totiž nejen opravdoví odborníci (publicisté, kritici), ale také redaktori z bulvárních plátků nebo z volnočasových magazínů. A kolik si většina z nich poslechne opravdu kvalitní hudby? Potom se výsledky „cen odborníků“ podobají výsledkům Českého slavika nebo žebříčkům prodejnosti.

To hlavní se v cenách Akademie odehrává pod povrchem. Jsou to takzvané žánrové ceny, které mapují to nejlepší v kategoriích jako folk & country, jazz & blues, world music nebo alternativní hudba. Do každé z nich hlasuje jen asi dvacítka osobností, které se danému žánru opravdu poctivě a dlouhodobě věnují (jako novináři, pořadatelé festivalů apod.). To, že sám jsem členem tří žánrových komisí (folk, jazz, world music), považuji za čest. A když navíc ve všech třech zvítězí muzikanti, pro které jsem sám hlasoval, o jejichž kvalitách jsem přesvědčen a jejichž hudbu často slyšíte na Proglasu, mám z toho velkou radost.

A tak je pro mne hlavním hrdinou letošních cen Akademie populární hudby písecký písničkář Jiří Smrž, velmi skromný člověk, který do svých silných filozofujících textů bez ostychu vkládá i svou pevnou víru v Boha. Rád jsem také za ocenění Jiřího Plocka, který se v duu s Jitkou Šuranskou nepodbízivým způsobem věnuje moravskému folklóru a vybírá z něj to nejryzejší. A jsem rád i za cenu pro Vertigo Quintet, výborné mladé jazzové muzikanty, kteří dokazují, že tento žánr je u nás životaschopný a že dokáže nabídnout i něco skutečně nového, zajímavého.

A tak se těším, že budete i nadále se mnou na vlnách Proglasu spíše objevovat to ryzí, zajímavé, na první pohled nenápadné, skryté. Většina komerčně úspěšných interpretů má prostor v jiných médiích.

Milan Tesař, tesar@proglas.cz

Rozhovor se sebou

Milane, prý jsi za 10 let, co pracuješ v Proglasu, naposlouchal a zařadil do archivu přes 95 000 písní. To se všechny mohou dostat do vysílání?

Nemohou, právě proto se je všechny snažím pečlivě poslouchat. Eliminuji skladby žánrově nevhodné, technicky nekvalitní a hlavě ty, ve kterých mohou posluchače pohoršit texty.

Jak poznáš takovou „závadnou“ píseň?

Já bych slovo závadnou nepoužil. Prostě se snažím být opatrný, protože nikdy nevím, čím mohu někoho pohoršit. Ale do vysílání by se nemělo dostat žádné vulgární slovo, zaklení, silně erotický text, oplzlé dvojsmysly...

Počkej, zastav. A co to vulgární slovo („tma jak v pr...“), které jsem nedávno slyšel těsně před pořadem Bible v liturgii?

Z toho jsem celou následující noc nespál. V pořadu Jak se vám líbí jsme spolu s vydavatelem představovali připravované album Jiřího Dědečka a ani jeden jsme ten disk předtím pořádně neslyšeli. Dědeček je mistr na slovní hříčky, ale někdy bohužel nejde pro drsnější slovo daleko. I proto jsme ve studiu měli notebook, na kterém jsme během pořadu (vysílal se živě) poslouchali jednotlivé skladby a vybírali „tu pravou“. V písni, o které mluvíš, byly první tři minuty v pořádku, čtvrtou už jsme doposlechnout nestihli. A právě v ní bylo ono inkriminované slovo, navíc velmi výrazně zazpívané. Zvlášť v kombinaci s následujícím pořadem to opravdu znělo velmi nešťastně a nepatřičně. Polil mě studený pot, ale už jsem nebyl ve studiu, nemohl jsem to ani omluvit.

Mám pocit, že takovým přehmatům snad ani zabránit nejde?

Já jsem spíš rád, že k tak výrazné chybě dojde jen jednou za několik let. Mrzí mě to, ale stejně tak mě mrzí, že to někteří posluchači vnímají jako schválnost nebo dokonce jako nějaké spiknutí.

Opravdu? To je absurdní. V každém případě přej, ať je takových přehmatů co nejméně.

Sám se sebou rozmlouval Milan Tesař

Z Deníčku Radka Habáně

23. února 2006

Můj milý Deníčku! Rádio si dnes ráno vesele vyhrávalo a já rázem zjistil, že jsem zaspal. Ne do práce, ale velmi důležité utkání našich hokejistů na olympiádě. Všechny stanice prozpěvovaly. Žádná přihrávka, asistence, přesilovka, útočná formace, dělovka, žádné skórování, žádný kouč, nájezd, gól, žádný Ručinský... Nezbyvalo než se spolehnout, že se výsledek čtvrtfinálového utkání Česko-Slovensko dozvím cestou do práce, a uhasím tak v sobě plamínek zvědavosti... No jasně! Vlakem 6:53 jezdí kamarád; ten to bude vědět!

Nechápu?! Vždycky jezdí. Možná onemocněl. Včera byl ale fit. Svítla mi naděje. Třeba ještě oslavuje triumf našich hochů! V zápětí se objevil stín pochyb. Z prohry se psychicky zhroutil! Zmítán v pochybách a zabrán do složitých úvah jsem si všiml dvou mužů blízko čekárny. S lehkostí veverka jsem k nim přicupital, s pronikavostí sokola obratně kroužil, číperně jako kamzik skotačil blízko perónu, abych zjistil, že jako většina mužů po ránu vůbec nemluví. Zvědavost a touha dozvědět se výsledek ve mně již hořela jako olympijská fakule.

Ve vlaku, můj milý Deníčku, ve vlaku, nebudeš tomu věřit, ve vlaku, to se mně ještě nestalo, opravdu! Tak ve vlaku neseděl žádný muž; slovy žádný! Pravděpodobnost,

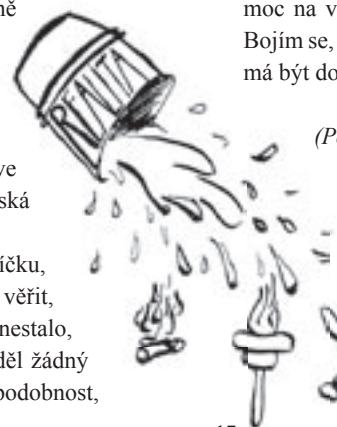
že by ženy samy ze sebe zavedly řeč, byť jen okrajově, k něčemu tak bezvýznamnému a hrubému jako je sport s nějakým balonem – pardon, tak pukem, byla mikroskopická. „Jsem podědila takovou krásnou halenku...“ „Jééé, ty máš novou hlavu...“ „Byly takové krásně růžové...“ „Jsem ti říkala, že tam máš dát jahody...“ „Zvážila jsem se a měla jsem 125...“ Ženy sice po ránu hovořily více než muži, ale jak vidíš, Deníčku, moje víze se potvrdila. Začal jsem být bezradný.

Ale pozor! V Dolní Lhotě přistoupil opravdický muž! A sedl si přímo naproti mně! Zjevně jsem pookřál. Bylo mi ovšem žinantní oslovit neznámého člověka, a tak jsem čekal na vhodnou příležitost. Třeba tunel nebo něco takového... Než jsem se však odhodlal k činu, jedna z mých posledních šancí vystoupila na další zastávce. Poslední doutnající zbytky naděje uhasly, když na jeho místo přistoupila matka s dcerou a ze svých kabel vytažily časopisy Žena a čokoláda a Barvy laky. Nebo tak nějak. Až v cílové stanici mi došlo, že celou cestu vedly řeč ne o karosériích závodních vozů, ale o vlasech.

Že by denní tisk referoval o výsledku nočního zápasu, bylo nemožné. Do autobusu, který mě měl dovést do práce, jsem nasedal s výrazem hladového šakala se zvýšenou slinivostí. V autobusu byl klid jak v kostele. Všichni mlčeli jako zařezaní. Na konečné jsem úpěnlivě zavyl a málem pokoušal řidiče.

Takto duševně rozerván a na pokraji zhroucení jsem dorazil do práce. A přitom mi ráno zas tak moc na výsledku nezáleželo. Můj milý Deníčku. Bojím se, že výsledek onoho hokejového utkání mi má být do smrti utajen. To je holt život.

(Pozn. red. Česko-Slovensko 3 : 1. Branky a nahrávky: 13. Ručinský, 29. Hejduk (F. Kaberle, Ručinský), 60. Straka – 44. Gáborik (Marián Hossa). Rozhodčí: Van Massenhoven – Racicot (oba Kan.), Fonselius (Fin.). Vyloučení: 7 : 4. Bez využití. Diváci: 6893. Třetiny: 1 : 0, 1 : 0, 1 : 1.)

Z dopisů posluchačů

Vybíráme z toho, co jste nám napsali...

...jsem právě na služební cestě v Číně. V době, kdy píšete e-maily rodině, vaše vysílání mám puštěné po internetu. A i zde si plně uvědomuji, že mi v tak vzdálené krajině vytváříte domov. Slyším vaše vysílání tak čistě, jako kdybych byl doma. Byť jsem s rodinou spojen písemně a duševně, tak spojení slovem je nezaměnitelné. Toto mne právě naplňuje při poslouchání Radia Proglas.

Jiří Láska, Frýdlant v Čechách

Vážená redakce, děkuji vám za zaslání magazínu Vlnění. Zaslali jste i anketu, která vám má pomoci ve zkvalitnění vysílání. Chtěla bych vám touto cestou sdělit, že my tady v centru Prahy vaše rádio nechytíme, což Vy sami jistě víte. Neposloucháme žádné rádio a jsme časově tak vytížení, že ani v nejbližší budoucnosti poslouchat nebudeme. Já navíc ani nemohu kvůli těžké sluchové vadě.

Příspěvek na vaše rádio jsem zaslala proto, že jsme se před dvěma roky se sourozenci složili a koupili naší mamince k narozeninám satelit, aby vás mohla poslouchat. Naši rodiče bydlí v Sušici a maminka je postižená nemocí, která jí stále více brání se pohybovat. Vaše rádio jí pomáhá kvalitně naplňovat čas. Za to vám patří velký dík.

SM. Pavla Anna Petrová, Praha

Chvála Kristu, moji milovaní, bratři a sestry v Kristu, při začátku postní doby bych vám všem chtěl ze srdce poděkovat. Víte, mám už přes 60 a s jakýmsi uspokojením vzpomínám na ta období mého života, kdy jsem měl to „šťěstí“ a pracoval i namáhavě na „plné pecky“. To když jsem se nedíval na hodinky ani zapadající slunko. Řídící byla snaha o zdárnost provedení toho díla.

A zrovna tak nějak si představuji vaši práci, práci těžkou, tvůrčí, namáhavou, a váš obětavý přístup. Za toto nasazení, za to vám děkuji především. A také za citlivou vnímavost. Za to, jak obdivuhodně dokážete posluchače – tu menšinu národa – povzbuzovat, těšit, jak jste pro ně příkladně tolerantní, mírní, jak svým příkladem oslovujete i ty osamělé, pochroumané a nemocné duše. Jak je naplňujete vánoční nebo velikonoční radostí anebo zase adventním nebo postním očekáváním. Děkuji vám zvláště za mluvené pořady (ty mám nejraději) a za citlivost, s jakou teď vybíráte hudbu, která se liší od bujarosti a ryku masopustu. Je dobře, že hned při naladění přijímače je poznat, jak křesťanské rádio ladí k nám posluchačům, kteří se snažíme cítit postní dobu. Věřím, že váš hudební redaktor, odborník, kterého si vážím, pan Milan Tesař, dokáže při zařazování hudebních pořadů pro postní dobu použít vhodný „rámusový filtr“. Držím vám palce, ať se vám dílo daří a přimlouvám se za vás soukromě i společně s naším-vaším rádiem.

Petr Foltýn

...moc děkuji za pravidelně zasílaný program. Zároveň také využívám příležitosti, abych touto cestou poděkoval paní Janě Beránkové za výborný pořad z cyklu Osobnost z kraje se spisovatelem Adolfem Branaldem. Myslím, že jeho úroveň se dá směle srovnat s kulturními pořady vysílanými ČRo3 Vltava.

Jiří Mayer

Radio Proglas jsem začal intenzivněji poslouchat teprve nedávno. Byl jsem velmi příjemně překvapen rozhovory na různá duchovní témata a hudbou, která se tu vysílá. Nejraději mám českou a slovenskou folkovou scénu. S některými písničkami jsem se tu setkal poprvé (Bratři Orffové, René Číž), jiné znám už delší dobu a nikde se moc nehra-

jou (např. Noi nebo Jiří Smrž). V každém případě jsem velice mile překvapen a hodlám se stát pravidelným posluchačem a zasílat příspěvky na provoz stanice. Přeji hodně Božího požehnání všem, kteří se na vysílání Radia Proglas podílejí.

Pavel Šnorek

Zdravím hitparádu Radia Proglas!!! A zvlášť pana moderátora a také její posluchače!!! ...chci poděkovat za velmi příjemný pořad, u něhož se velice dobře uspávám mé dvě děti (3 a 1 rok, obě slečny). Ta starší už dokonce se zaujetím poslouchá a největší záživu jí přináší rozpoznávání jednotlivých hudebních nástrojů, které doprovázejí tu či onu skladbu, a tudíž ne vždy se jí podaří usnout. Ale alespoň již zná hudební nástroje, o nichž jsem já v jejím věku neměla ani ponětí. Hitparádu poslouchám dva nebo tři roky, ale za celou dobu jsem hlasovala pouze jednou, a to v mém počátku svého poslechu. Mělo to však jedno plus, stala jsem se členem Klubu přátel Radia Proglas i s celou svou rodinou. Bohužel negativem je signál, neboť při horším počasí se vaše rádio u nás doma poslouchat nedá. Chytáme ho na frekvenci 93,3 MHz – Praděd, mono. Teď v zimě, když sněží, je to docela oříšek. Prostě musíme občas tolerovat i šumění moře rádiových vln. Držíme vám pěstičky, můj muž i mé dětičky.

Iveta Petřeková

Už je to pátý rok, co znám a poslouchám vaše a své Radio Proglas. Přestože nejsem věřící, jsem ostatním rozhlasovým stanicím nevěrná. Jen tu a tam si poslechnu na Vltavě pořad o world music. Nejraději poslouchám hudební pořady. Líbí se mi, že dostávají prostor i začínající méně známé skupiny, že se zde nehraje dokola celý den 10 hitů a že se o hudebnících něco dozvím v profilových pořadech. Pokud mám čas, ráda si poslechnu také Barvínek, Rozhlasové městečko, nedělní pohádku, Večerní zíváček (přestože nejsem dítě) nebo Kafe-mlýnek (přestože nejsem maminka). Co se týká hudby, miluji folklór. Jak ten ze Strážnice, tak jeho moderní úpravy...

Andrea

Bez našeho Proglasu, kterému vy osobně a všichni pracovníci stálí i externí věnujete tolik péče a úsilí, bych si již nedovedl představit ani jízdu autem, ať už vlastním nebo služebním. V obou autech mám stále naladěno vaše rádio, a to mi dodává denně nezbytný optimismus a sílu.

Pavel Aligátor Nenkovský a přátelé z Mohelnice

Jen těžko se hledají slova k vyjádření vděčnosti za dar, kterým nás před deseti lety Pán Bůh obdaroval vašim prostřednictvím a stále tak činí. Učí nás, vychovává, potěšuje, povzbuzuje, nenechává nás osamělé a opuštěné... a také nám žehná! Vyprošujeme vám u Pána dary Ducha Svatého, sílu, pomoc a vytrvalost v tak zásluhné a vzácné službě pro nás. Kéž vám je povzbuzením ujištění, že vás denno-denně čeká velká rodina a velmi různorodá rodina a ti všichni jsou vám velmi vděční.

Marie Kovářová z Osíka s rodinou

Zamyslela jsem se nad tím, proč již prakticky nepřeladím na jiné stanice, a došla jsem k tomu, že rozdíl je v tom, že vy oslovujete srdce, zatímco většina stanic jen uši. Upoutávka s Barykem vyšla u mě více než na 100 %. Skutečně se vám podařilo udělat z mého obydlí DOMOV.

Jarmila, Chodov

Na marodce jsem měl možnost poslouchat Radio Proglas prakticky nonstop, od probuzení až do usnutí každý den. Tak teď už můžu potvrdit, že vím, co naše rádio znamená, co je to za „doping“ pro starší rybičky, které nemohou do kostela, někdy ani ven mezi lidi...

Vilibald Švančar, Dolní Benešov

Moc se mi líbí Čtení na pokračování (Poustevník, Prorok a teď Mystik), Myšlenka na den, mše sv., růženec, Vatikán i písničky i křížové cesty. Toho duchovního je tam pro mne dost, vždycky mne osloví nějaká myšlenka, nějaký citát z Pisma i z TWR, že mám celý den o čem přemýšlet...

*Anna Janderová
(dopisy prošly redakční úpravou)*

FM vysílače Proglasu:

Brno	107,5 MHz-
České Budějovice	92,3 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz
Písek	89,5 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
Tábor	88,7 MHz
Třebíč	96,4 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Valašské Klobouky	104,2 MHz
Velké Meziříčí	100,6 MHz
Znojmo	107,2 MHz
Žďár nad Sázavou	104,0 MHz

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Digitální vysílání:

ze satelitu (DVB-S) ASTRA 3A, nekódováno,
MPEG 2; 23,5° východně, V-polarizace;
12,525 GHz; 27,5 MSps; FEC 3/4; PID: 180

zemské (DVB-T) : pro Prahu a okolí

Pozvání do Proglasu:

- na mši svatou z Proglasu

všichni, kteří k nám zavítají – každé úterý v 18:00
přímý přenos do vysílání

- na modlitbu růžence

různá společenství k živé modlitbě do vysílání
– každé pondělí a středu v 18:00
– v sobotu ve 20:30

- na modlitbu rodin

rodice s dětmi – každou neděli v 18:00

- na mši svatou dětí za děti

rodiny s dětmi – v poslední úterky v lichých
měsících: 30. 5., 26. 9., 28. 11. 2006.

KONTAKTY:

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel.: 543 217 241

fax: 543 217 245

GSM brána: 603 170 692

e-mail: radio@proglas.cz

www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké náměstí 32,

502 00 Hradec Králové

tel., záznamník: 495 063 423

fax: 495 063 424

e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Blažejské nám. 4

771 00 Olomouc

tel., fax, záznamník: 585 220 668

e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2

702 00 Ostrava

tel., fax, záznamník: 596 115 047

e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha

tel., fax: 224 324 310,

tel.: 220 181 319

e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán

Diecézní dům kardinála Trochty

Komenského 4, 412 01 Litoměřice

tel.: 416 732 077

e-mail: stepan@proglas.cz

Zpravodaj Radia Proglas vydává © Proglas s.r.o. jako bezplatný informační bulletin pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto číslo vyšlo 1. května 2006. Redakční rada: Ondřej Krajtl, Renata Bělunková, Marie Blažková, Martin Holík. Foto: Martin Šmídek, Helena Horáková. Obrázky nakreslila Irena Kintrová. Techničti redaktoři: Helena Horáková, Martin Rýznar.

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p. OZJM, ředitelství v Brně, č.j. P/2 – 1742/97 ze dne 16. 4. 1997

ISBN: 40-3704-000-6